Shrī-Sūkta

अथ ऋग्वेदे श्रीसूक्तम्

Atha Ṛgvede Śrī-Sūktam

ॐ Om

हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्रजाम् ।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आ वह ॥ १ ॥

hiraṇya-varṇāṁ hariṇīṁ suvarṇa-rajata-srajām |
candrāṁ hiraṇmayīṁ lakṣmīṁ jātavedo ma ā vaha || 1 ||

तां म आ वह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥ २ ॥

tāṁ ma ā vaha jātavedo lakṣmīm anapagāminīm |
yasyāṁ hiraṇyaṁ vindeyaṁ gām aśvaṁ puruṣān aham || 2 ||

अश्वपूर्वां रथमध्यां हस्तिनादप्रभोदिनीम् ।
श्रियं देवीमुप ह्वये श्रीर्मा देवी जुषताम् ॥ ३ ॥

aśva-pūrvāṁ ratha-madhyāṁ hasti-nāda-prabhodinīm |
śriyaṁ devīm upa hvaye śrīr mā devī juṣatām || 3 ||

कां सोस्मितां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।
पद्मेस्थितां पद्मवर्णां तामिहोप ह्वये श्रियम् ॥ ४ ॥

kāṁ sosmitāṁ hiraṇya-prākārām ārdrāṁ jvalantīṁ tṛptāṁ tarpayantīm |
padme-sthitāṁ padma-varṇāṁ tām ihopa hvaye śriyam || 4 ||

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्र पद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥ ५ ॥

candrāṁ prabhāsāṁ yaśasā jvalantīṁ śriyaṁ loke deva-juṣṭāṁ udārām |
tāṁ padminīm īṁ śaraṇam ahaṁ pra padye 'lakṣmīr me naśyatāṁ tvāṁ vṛṇe || 5 ||

आदित्यवर्णे तपसोऽधि जातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसा नुदन्तु मा यान्तरा याश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥ ६ ॥

āditya-varṇe tapaso 'dhi jāto vanas-patis tava vṛkṣo 'tha bilvaḥ |
tasya phalāni tapasā nudantu mā yāntarā yāś ca bāhyā alakṣmīḥ || 6 ||

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥ ७ ॥

upaitu māṁ deva-sakhaḥ kīrtiś ca maṇinā saha |
prādur-bhūto 'smi rāṣṭre 'smin kīrtim ṛddhiṁ dadātu me || 7 ||

क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥ ८ ॥

kṣut-pipāsām alāṁ jyeṣṭhām alakṣmīṁ nāśayāmy aham |
abhūtim asamṛddhiṁ ca sarvāṁ nirṇuda me gṛhāt || 8 ||

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोप ह्वये श्रियम् ॥ ९ ॥

gandha-dvārāṁ durādharṣāṁ nitya-puṣṭāṁ karīṣiṇīm |
īśvarīṁ sarva-bhūtānāṁ tām ihopa hvaye śriyam || 9 ||

मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमहि ।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यश ः ॥ १० ॥

manasaḥ kāmam ākūtiṁ vācaḥ satyam aśīmahi |
paśūnāṁ rūpam annasya mayi śrīḥ śrayatāṁ yaśa ḥ|| 10 ||

कर्दमेन प्रजाभूता मयि सम्भव कर्दम ।
श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥ ११ ॥

kardamena prajābhūtā mayi sambhava kardama |
śriyaṁ vāsaya me kule mātaraṁ padma-mālinīm || 11 ||

आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्लीत वस मे गृहे ।
नि च देवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥ १२ ॥

āpaḥ sṛjantu snigdhāni ciklīta vasa me gṛhe |
ni ca devīṁ mātaraṁ śriyaṁ vāsaya me kule || 12 ||

आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम्
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आ वह ॥ १३ ॥

ārdrāṁ puṣkariṇīṁ puṣṭiṁ piṅgalāṁ padma-mālinīm |
candrāṁ hiraṇmayīṁ lakṣmīṁ jātavedo ma ā vaha || 13 ||

आर्द्रां यः करिणीं यष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम् ।
सूर्यां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आ वह ॥ १४ ॥

ārdrāṁ yaḥ kariṇīṁ yaṣṭiṁ suvarṇāṁ hema-mālinīm |
sūryāṁ hiraṇmayīṁ lakṣmīṁ jātavedo ma ā vaha || 14 ||

तां म आ वह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान् विन्देयं पुरुषानहम् ॥ १५ ॥

tāṁ ma ā vaha jātavedo lakṣmīm anapagāminīm |
yasyāṁ hiraṇyaṁ prabhūtaṁ gāvo dāsyo 'śvān vindeyaṁ puruṣān aham || 15 ||

यः शुचिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्यमन्वहम् ।
सूक्तं पञ्चदशर्चं च श्रीकामः सततं जपेत् ॥ १६ ॥

yaḥ śuciḥ prayato bhūtvā juhuyād ājyam anvaham |
sūktaṁ pañca-daśarcaṁ ca śrīkāmaḥ satataṁ japet || 16 ||

पद्मानने पद्मविपद्मपत्रे पद्मप्रिये पद्मदलायताक्षि ।
विश्वप्रिये विष्णुमनोऽनुकूले त्वत्पादपद्मं मयि सं नि धत्स्व ॥ १७ ॥

padmānane padma-vipadma-patre padma-priye padma-dalāyatākṣi |
viśva-priye viṣṇu-mano 'nukūle tvat-pāda-padmaṁ mayi saṁ ni dhatsva || 17 ||

पद्मानने पद्मऊरु पद्माक्षि पद्मसम्भवे ।
तन्मे भजसि पद्माक्षि येन सौख्यं लभाम्यहम् ॥ १८ ॥

padmānane padma-ūru padmākṣi padma-sambhave |
tan me bhajasi padmākṣi yena saukhyaṁ labhāmy aham || 18 ||

अश्वदायि गोदायि धनदायि महाधने ।
धनं मे जुषतां देवि सर्वकामांश्च देहि मे ॥ १९ ॥

aśva-dāyi go-dāyi dhana-dāyi mahā-dhane |
dhanaṁ me juṣatāṁ devi sarva-kāmāṁś ca dehi me || 19 ||

पुत्रपौत्रधनं धान्यं हस्त्यश्वादिगवे रथम् ।
प्रजानां भवसि माता आयुष्मन्तं करोतु मे ॥ २० ॥

putra-pautra-dhanaṁ dhānyaṁ hasty-aśvādi-gave ratham |
prajānāṁ bhavasi mātā āyuṣmantaṁ karotu me || 20 ||

धनमग्निर्धनं वायुर्धनं सूर्यो धनं वसुः ।
धनमिन्द्रो बृहस्पतिर्वरुणो धनमश्विना ॥ २१ ॥

dhanam agnir dhanaṁ vāyur dhanaṁ sūryo dhanaṁ vasuḥ |
dhanam indro bṛhaspatir varuṇo dhanam aśvinā || 21 ||

वैनतेय सोमं पिब सोमं पिबतु वृत्रहा ।
सोमं धनस्य सोमिनो मह्यं ददातु सोमिनः ॥ २२ ॥

vainateya somaṁ piba somaṁ pibatu vṛtrahā |
somaṁ dhanasya somino mahyaṁ dadātu sominaḥ || 22 ||

न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभा मतिः ।।
भवन्ति कृतपुण्यानां भक्त्या श्रीसूक्तजापिनाम् ॥ २३ ॥

na krodho na ca mātsaryaṁ na lobho nāśubhā matiḥ | |
bhavanti kṛta-puṇyānāṁ bhaktyā śrī-sūkta-jāpinām || 23 ||

सरसिजनिलये सरोजहस्ते धवलतरांशुकगन्धमाल्यशोभे ।
भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे त्रिभुवनभूतिकरि प्र सीद मह्यम् ॥ २४ ॥

sarasija-nilaye saroja-haste dhavalatarāṁśuka-gandha-mālya-śobhe |
bhagavati hari-vallabhe mano-jñe tribhuvana-bhūti-kari pra sīda mahyam || 24 ||

विष्णुपत्नीं क्षमां देवीं माधवीं माधवप्रियाम् ।
लक्ष्मीं प्रियसखीं भूमिं नमाम्यच्युतवल्लभाम् ॥ २५ ॥

viṣṇu-patnīṁ kṣamāṁ devīṁ mādhavīṁ mādhava-priyām |
lakṣmīṁ priya-sakhīṁ bhūmiṁ namāmy acyuta-vallabhām || 25 ||

महालक्ष्म्यै च विद्महे विष्णुपत्न्यै च धीमहि ।
तन्नो लक्ष्मीः प्र चोदयात् ॥ २६ ॥

mahā-lakṣmyai ca vidmahe viṣṇu-patnyai ca dhīmahi |
tan no lakṣmīḥ pra codayāt || 26 ||

आनन्दः कर्दमः श्रीदश्चिक्लीत इति विश्रुताः ।
ऋषयः श्रियः पुत्राश्च श्रीर्देवीर्देवता मताः ॥ २७ ॥

ānandaḥ kardamaḥ śrīdaś ciklīta iti viśrutāḥ |
ṛṣayaḥ śriyaḥ putrāś ca śrīr devīr devatā matāḥ || 27 ||

ऋणरोगादिदारिद्र्यपापक्षुदपमृत्यवः ।
भयशोकमनस्तापा नश्यन्तु मम सर्वदा ॥ २८ ॥

ṛṇa-rogādi-dāridrya-pāpa-kṣud-apamṛtyavaḥ |
bhaya-śoka-manas-tāpā naśyantu mama sarvadā || 28 ||

या सा पद्मासनस्था विपुलकटितटी पद्मपत्रायताक्षी
गम्भीरावर्तनाभिः स्तनभरणमिता शुभ्रवस्त्रोत्तरीया ।
लक्ष्मीर्दिव्यैर्गजेन्द्रैर्मणिगणखचितैः स्नापिता हेमकुम्भैः
नित्यं सा पद्महस्ता वसतु मम गृहे सर्वमाङ्गल्ययुक्ता ॥ २९ ॥

yā sā padmāsana-sthā vipula-kaṭi-taṭī padma-patrāyatākṣī
gambhīrāvarta-nābhiḥ stana-bharaṇa-mitā śubhra-vastrottarīyā |
lakṣmīr divyair gajendrair maṇi-gaṇa-khacitaiḥ snāpitā hema-kumbhaiḥ
nityaṁ sā padma-hastā vasatu mama gṛhe sarva-māṅgalya-yuktā || 29 ||

सिद्धलक्ष्मीर्मोक्षलक्ष्मीर्जयलक्ष्मीः सरस्वती ।
श्रीर्लक्ष्मीर्वरलक्ष्मीश्च प्रसन्ना मम सर्वदा ॥
वराङ्कुशौ पाशमभीतिमुद्रां करैर्वहन्तीं कमलासनस्थाम् ।
बालार्ककोटिप्रतिभां त्रिनेत्रां भजेऽहमाद्यां जगदीश्वरीं ताम् ॥ ३० ॥

siddha-lakṣmīr mokṣa-lakṣmīr jaya-lakṣmīḥ sarasvatī |
śrīr lakṣmīr vara-lakṣmīś ca prasannā mama sarvadā ||
varāṅkuśau pāśam abhīti-mudrāṁ karair vahantīṁ kamalāsana-sthām |
bālārka-koṭi-pratibhāṁ tri-netrāṁ bhaje 'ham ādyāṁ jagad-īśvarīṁ tām || 30 ||

श्रीवर्चस्वमायुष्यमारोग्यमाविधाच्छोभमानं महीयते ।
धनं धान्यं पशुं बहुपुत्रलाभं शतसंवत्सरं दीर्घमायुः ॥ ३१ ॥

śrī-varcasvam āyuṣyam ārogyam āvidhāc chobhamānaṁ mahīyate |
dhanaṁ dhānyaṁ paśuṁ bahu-putra-lābhaṁ śatasaṁ vatsaraṁ dīrgham āyuḥ || 31 ||

सक्तु॑म् इ॒व तित॑उना पु॒नन्तो॒ यत्र॒ धीरा॒ मन॑सा॒ वाच॒म् अक्र॑त ।
अत्रा॒ सखा॑यः स॒ख्यानि॑ जानते भ॒द्रैषां॑ ल॒क्ष्मीर् निहि॒ताधि॑ वा॒चि ॥

saktu̍m iva̱ tita̍unā pu̱nanto̱ yatra̱ dhīrā̱ mana̍sā̱ vāca̱m akra̍ta |
atrā̱ sakhā̍yaḥ sa̱khyāni̍ jānate bha̱draiṣā̍m̐ la̱kṣmīr nihi̱tādhi̍ vā̱ci || (RV 10.71.2)

॥ ॐ ॥

|| om ||

Notes:

1. This version of the Shrī Sūkta has been recited by Vedic Pandits during the coronation ceremony of Maharaja Adhiraj Raja Raam (MERU, Holland, October 2000).

2. Last updated 27 October 2011